

ставувало още въ предисторически времена. Въ това преда-
ние не се съобщавали никакви имена. Като се предавало
отъ уста на уста, нѣкои си послужили съ известни имена,
затова и азъ имамъ право сега да взема нѣкакви фиктивни
имена. Говори се за съществуването на едно велико цар-
ство, което се простирало въ предѣлитѣ на нѣкогашнитѣ
Вавилонъ и Ниневия. Господарѣтъ на това царство се нари-
чалъ Мерху-Самъ-Ба. Той ималъ само една дъщеря, Изид-
Самъ-Ба, която била най-умната и най-красивата мома по
това време въ свѣта. Бащата обещалъ да я даде само на
онзи младъ момъкъ, който може да разреши следната
задача: Кои сж тритѣ важни елемента въ слънчевата система,
които не съставятъ слънчевата система, не съставятъ и слън-
цето, но съществуватъ въ него. При това, царѣтъ издалъ
следния манифестъ къмъ народа: „Всѣки момъкъ, който се
яви предъ царя, като кандидатъ за царската дъщеря, трѣбва
да е разрешилъ дадената задача. Ако задачата не е решена
правилно, главата му ще се отрѣже. Затова, който се наема
да се яви предъ царя, трѣбва добре да е решилъ задачата“. Започнали да се явяватъ единъ следъ другъ млади хора, все
писатели и поети, учени и философи, съ силното желание,
всѣки отъ тѣхъ да вземе красивата царска дъщеря. Всички
отивали при царя, като на поклонение, но задачата имъ не
била решена добре, и тѣ ставали жертва на своето желание.
Царската дъщеря се прочула извънъ предѣлитѣ на своето
царство, и започнали да се явяватъ кандидати и отъ други
царства.

По едно време, отъ едно съседно царство, изпратили
една делегация до бащата на красивата царска дъщеря, съ
нѣкаква политическа целъ. На глава на делегацията седѣлъ
младъ момъкъ, знаменитъ поетъ, нареченъ Мозимодъ, кой-
то да разкаже на царя, съ каква мисия е дошълъ въ него-
вото царство. Мисията му се състояла въ следното: Между
дветѣ държави да се направи вжтрешенъ договоръ за взаи-
мно споразумение и приятелски отношения, съ което да
респектиратъ околнитѣ държави. Тази делегация останала
въ царството на Мерху-Самъ-Ба повече отъ година, за да
уреди всички въпроси по споразумението. Единъ день пое-
тътъ видѣлъ царската дъщеря и се влюбилъ въ нея. Тогава
той научилъ за дадената задача и за условието, свързано
съ нея. Той си направилъ една малка кжщичка до царския
палатъ, за да вижда красивата царска дъщеря, и по цѣли
дни и нощи мислилъ върху задачата, не знаелъ, какъ да я